

Bruksela, dnia 19 września 2012 r.

KANCELARIA SENATU

Przedstawiciel Kancelarii Senatu
przy Unii Europejskiej

Sprawozdanie nr 66/2012

Sprawozdanie z debaty w PE i omówienie rezolucji nt. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

1. Debata nt. sprawozdania Rady ws. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Rozpoczynając swoje wystąpienie poseł sprawozdawca PE nt. polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, **Elmar Brok** (EPP, Niemcy), podkreślił swoje zadowolenie w związku z porozumieniem przyjętym na Cyprze podczas konferencji nt. WPZiB oraz WPBiO ws. powołania stałej konferencji parlamentów narodowych i PE, zajmującej się tym obszarem. Poseł Brok podkreślił, że wszystkie parlamenty w UE zainteresowane są sukcesem WPZiB i WPBiO. Zauważył, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych jest rozbudowywana i zaczyna odnosić pierwsze sukcesy. Zaznaczył, że unijny wymiar polityki zagranicznej polega na spójności działań i odpowiednim wykorzystaniu zasobów. W konsekwencji działań podejmowanych na poziomie UE dojdzie do większej stabilizacji polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Zwrócił jednak uwagę na fakt, że jakość przywództwa powinna ulec poprawie. W kwestii programu nuklearnego Iranu, amerykańskiej polityki zagranicznej i polityki wobec Syrii - poseł zaznaczył, że udało się osiągnąć pewne sukcesy, ale w dalszym ciągu „powinniśmy liczyć na efekt synergii”. PE ma do odegrania ważną rolę w tym obszarze. Można zorganizować współpracę z parlamentami wiosny arabskiej a także z parlamentami w ramach Europejskiej Polityki Sąsiedztwa. Prawa człowieka są elementem wspólnej europejskiej polityki zagranicznej. W tym względzie istotne było mianowanie specjalnego przedstawiciela ds. praw człowieka. Istnieje również konieczność współpracy w obszarze bezpieczeństwa. W opinii posła „kryzysy nie są wygrywane przez czołgi, wymagają odpowiednich działań finansowych”. Wyraził

nadzieję, że uda się przewyciężyć kryzys finansowy i że polityka zagraniczna będzie budowana w duchu "pooling and sharing".

Wysoka Przedstawiciel (WP) **Catherine Ashton** podkreśliła, że w okresie trudnej koniunktury współpraca w ramach polityki zagranicznej i bezpieczeństwa jest konieczna. Odnosząc się do kwestii Iranu i jego programu jądrowego, procesu pokojowego na Bliskim Wschodzie i sytuacji w Syrii - podkreśliła, że UE jest silniejsza, jeśli państwa członkowskie pracują razem.

Podkreśliła, że Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ) szybko staje się centrum doskonałości i źródłem pomysłów, polityk i analiz, a sieć przedstawicielstw na całym świecie jest największym atutem tej służby. Poinformowała, że otwarte zostały ostatnio nowe przedstawicielstwa w Libii i Sudanie Południowym oraz biuro w Birmie. Podkreśliła, że konieczny jest rozwój tej służby. Dla przykładu, obecność ESDZ jest ograniczona w Zatoce Perskiej. Zadeklarowała, że ESDZ stara się dostarczać jak najlepsze usługi, które spełnią potrzeby Europy i obywateli europejskich. ESDZ przyciąga największe talenty z państw członkowskich i jednocześnie wykorzystuje ogromną wiedzę i doświadczenie pracowników instytucji unijnych.

Wysoka Przedstawiciel Ashton podkreśliła, że realizując politykę zagraniczną możemy pracować w sposób, który jest unikalny dla Unii Europejskiej. Wielką siłą Unii Europejskiej, we współpracy z państwami członkowskimi i partnerami międzynarodowymi, jest zakres dyplomatycznych narzędzi do jej dyspozycji. Poprzez wykorzystanie ich w odpowiedni sposób UE może być bardziej skuteczna w zapobieganiu kryzysom i konfliktom oraz w rozwiązaniu ich. WP Ashton powiedziała, że „aby opracować kompleksowe podejście, potrzebujemy trzech rzeczy. Musimy jasno określić naszą strategię, mając na uwadze nasze własne interesy, musimy mieć skuteczną koordynację tego, co robimy, oraz potrzebujemy szybkich działań i decyzji podejmowanych przez Unię Europejską, jej państwa członkowskie i sieć placówek, które UE ma zagranicą”.

Następnie Wysoka Przedstawiciel opowiedziała o swoich doświadczeniach z Mogadiszu, Mombasy i Nairobi. Podkreśliła np., że rozmawiając z politykami w Somalii koncentrowała się na konieczności podejmowania wielu różnych działań, jak np.: przeciwdziałanie piractwu, umożliwienie przepływu statków w ramach Światowego Programu Żywnościowego, wprowadzenie pokoju i stabilności w regionie, wspieranie demokracji i praw człowieka, pomoc w rozwoju handlu i budowie infrastruktury, w walce z terroryzmem i angażowanie się we wspieranie

procesów pokojowych i mediację. WP poinformowała, że w wyniku operacji Atalanta, wspieranej przez 11 państw członkowskich, z wykorzystaniem statków, samolotów, śmigłowców i pomocy logistycznej z centrali oraz przy współpracy z innymi krajami działającymi w regionie, skuteczność ataków pirackich spadła z 65 w 2010 r. do zaledwie pięciu w tym roku. Ci, którzy są zaangażowani w operację Atalanta, twierdzą, że mogą zająć się problemami na morzu, ale przyczyn piractwa i sposobów na rozwiązanie tego problemu trzeba szukać na lądzie.

WP Ashton wspomniała również o kolejnych misjach UE, takich jak szkolenie żołnierzy w celu zapewnienia bezpieczeństwa w Mogadiszu oraz operacji, która ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa na morzu i pomoc innym krajom w zwalczaniu piractwa, co jest szczególnie ważne dla państw takich, jak Kenia, gdzie piractwo przekształciło się w porwania ludzi.

Wysoka przedstawiciel dodała, że siły AMISOM potrzebują wsparcia w niesieniu pomocy ludziom, którzy cierpią z powodu konsekwencji wieloletniej wojny. Wspomniała o grupach zadaniowych, które są budowane w krajach będących w okresie transformacji. Mówiła o budowaniu demokracji i wspieraniu parlamentarzystów w tych krajach. Podkreśliła, że wsparcie pochodzi ze środków z Komisji Europejskiej, która może wesprzeć długofalowy rozwój i wykorzystać instrumenty na rzecz stabilności, oraz ze środków od partnerów KE, tj. Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju, Bank Afryki, Bank Światowy, wszystkie inne instytucje, które przekazują dotacje i pożyczki do dyspozycji tych, którzy muszą budować w tych krajach czasami najbardziej podstawową infrastrukturę. Wspomniała o tym, że setki milionów EUR, które są przekazywane, są dobrze wykorzystywane i pomnażane – dla Jordanii przekazano 3 mld EUR a Tunezji – 4 mld EUR w okresie 3 lat.

Mówiła również o wspieraniu zmian w Tunezji, Egipcie, Libii, Jemenie i innych krajach Bliskiego Wschodu i Afryki Północnej, co wymaga dużego zaangażowania ekonomicznego i politycznego. Poinformowała o przekazaniu w lipcu dwóm milionom egipskich kobiet z obszarów wiejskich dowodów tożsamości, bo bez dowodu osobistego nie można skorzystać z opieki zdrowotnej czy też otworzyć konta w banku. Podkreślała konieczność wspierania ludzi na miejscu, w szczególności kobiet. Wspomniała też o wydaniu miliona dowodów osobistych Tunezyjczykom.

Odnosząc się do sytuacji w Syrii powiedziała, że jest zbulwersowana przemocą i przykładami łamania praw człowieka, do których tam dochodzi. UE przekazała dodatkowe 50 mln EUR pomocy dla tego kraju. Mówiła o konieczności

zaangażowania UE w proces pokojowy na Bliskim Wschodzie. Autonomia Palestyńska potrzebuje pomocy finansowej UE. Podkreśliła, że konieczne jest również zrozumienie potrzeb Izraela - jego głęboką troskę o zapewnienie bezpieczeństwa w tym kraju. Podkreśliła, że UE musi współpracować na rzecz rozwiązania kwestii Izraela i Palestyny. Wspomniała również o działaniach podejmowanych w Iranie i swoim uczestnictwie w negocjacjach w tym kraju.

Powiedziała też o pomocy krajom w okresie przejściowym, które znajdują się nie tylko w południowym sąsiedztwie UE, ale także o wyzwaniach, jakie istnieją za naszą wschodnią granicą. Podkreśliła, że UE działa na obszarze Bałkanów Zachodnich, w Bośni i Hercegowinie oraz w Serbii i Kosowie.

Po raz kolejny odnosząc się do państw za wschodnią granicą UE, WP powiedziała o konieczności monitorowania sytuacji na Białorusi, w szczególności w obszarze praw człowieka i demokracji. Podkreśliła, że UE stara się dotrzeć do osób odpowiedzialnych za prześladowania Białorusinów, równocześnie współpracując ze społeczeństwem obywatelskim i opozycją. Wspomniała również o współpracy z partiami opozycyjnymi na Ukrainie oraz o staraniach podejmowanych w celu zapewnienia, by wybory w dniu 28 października br. w tym kraju były wolne, sprawiedliwe i uczciwe. Podkreśliła konieczność realizacji w ramach umowy stowarzyszeniowej UE-Ukraina opóźnionych reform.

Wyraziła zadowolenie z postępów poczynionych w Mołdawii. Podkreśliła swoje zaangażowanie w Partnerstwo Wschodnie i rozmowy w formule 5 + 2, które mają na celu rozwiązanie problemów w Naddniestrzu. Odniosła się również do sytuacji w Gruzji i podkreśliła wagę przeprowadzenia uczciwych wyborów w tym kraju, z udziałem obserwatorów UE.

Catherine Ashton poinformowała także o nieustannych wysiłkach podejmowanych w celu utrzymania dobrych relacji z Armenią i Azerbejdżanem. Wyraziła żal z powodu ułaskawienia Ramila Safarova, co było niezgodne ze zobowiązaniami podjętymi przez Azerbejdżan i wywołało niepotrzebne napięcia w regionie.

Catherine Ashton powiedziała, że UE działa na zasadzie i w ramach partnerstwa. Wspomniała o współpracy ze Stanami Zjednoczonymi w obszarach wspólnego zainteresowania, w szczególności Bałkanów Zachodnich, południowego sąsiedztwa, w regionie Azji i Pacyfiku, itp. Poinformowała, że pozostaje w codziennym kontakcie z Departamentem Stanu USA.

Wspomniała również o konieczności utrzymywania ścisłych relacji z Rosją i prowadzenia dialogu z jej obywatelami. Podkreśliła konieczność dialogu nt. kwestii regionalnych i globalnych z Chinami oraz potrzebę wzmocnienia współpracy na rzecz zwalczania piractwa. Współpraca jest również konieczna z Indiami, z którymi przeprowadzane są coroczne konsultacje polityczne, podczas których ma miejsce dialog na temat bezpieczeństwa, współpraca w ramach wspólnej grupy roboczej ds. zwalczania terroryzmu i piractwa a także podejmowane są działania, mające na celu zapewnienie cyberbezpieczeństwa.

Mówiła też o współpracy z innymi partnerami strategicznymi, tj. Kanada, Brazylia, Meksyk, RPA, Japonia i Korea Południowa. Kraje takie jak Meksyk czy Brazylia, odgrywają ważną rolę w promowaniu otwartych rynków w regionie, co jest szczególnie istotne w świetle kryzysu politycznego w Paragwaju. Podczas swoich wizyt w Brazylii, Indiach i Południowej Afryce WP Ashton promowała ideę współpracy na rzecz rozwoju i w sprawach międzynarodowych, w oparciu o wspólne interesy i wartości.

WP Ashton stwierdziła, że UE może o wiele więcej zrobić współpracując z organizacjami regionalnymi, tj. Liga Arabska, Unia Afrykańska, ASEAN, Organizacja Współpracy Islamskiej i oczywiście z Organizacją Narodów Zjednoczonych. Wspomniała o ścisłej współpracy ws. Libii z Organizacją Narodów Zjednoczonych, Unią Afrykańską, Ligą Arabską, Organizacją Współpracy Islamskiej i bardzo ścisłej współpracy zwłaszcza z Ligą Arabską w kwestii Syrii.

Podkreśliła, że wiele wyzwań na świecie ma charakter horyzontalny, jak na przykład potencjał wystąpienia kryzysu i konfliktu wywołany zmianami klimatycznymi, brakiem dostępu do energii lub wody. Podkreśliła, że w swoich działaniach koncentruje się na kwestiach wody i edukacji. W kontekście wody - uznała, że jest ona ważna w bliskowschodnim procesie pokojowym, w Azji Środkowej, w Sahelu, dorzeczu Nilu i na Półwyspie Arabskim.

Podkreśliła, że wszystkie omawiane działania są podejmowane w celu promowania i respektowania praw człowieka i demokracji, co jest wiodącą regułą polityki zagranicznej Unii Europejskiej.

Odnosząc się do kontaktów międzyinstytucjonalnych, podkreśliła wagę wzmocnionych relacji między Parlamentem Europejskim, instytucjami unijnymi i wyższymi urzędnikami ESDZ. Podkreśliła, że sprawozdania i rezolucje przyjmowane przez PE są brane pod uwagę w kreowaniu polityki zagranicznej UE. Podziękowała

za pomysł utworzenia stanowiska przedstawiciela UE ds. praw człowieka i powołania na to stanowisko pana Stavrosa Lambrinidisa.

Posłanka **Nadezhda Neynsky** (EPP, Bułgaria) z Komisji Budżetowej powiedziała, że UE potrzebuje priorytetów i strategicznych wytycznych w zakresie WPZiB. Wydatki na politykę zagraniczną powinny być zredukowane poprzez szukanie synergii między instrumentami demokratycznymi, zadbanie o odpowiednie przepływy środków finansowych, skoncentrowanie się na osiągnięciu konkretnych celów. Tylko skutecznie działająca Europa będzie mogła osiągnąć sukces.

José Ignacio Salafranca Sanchez-Neyra (EPP, Hiszpania) powiedział, że UE może być pierwszym importerem i eksporterem usług oraz pierwszym dawcą pomocy, jednak jeśli nie jest w stanie rozwiązać swoich własnych problemów, to jest mało wiarygodna. ESDZ powstaje, gdy UE znajduje się w trudnej sytuacji. Ważne jest przemyślenie, co można zaproponować partnerom spoza UE.

Ioan Mircea Pașcu (S&D, Rumunia) zaznaczył, że UE chce oszczędzać pieniądze i że wewnętrzne wyzwania w UE ograniczają jej możliwości działania. Poziom ambicji UE w polityce zagranicznej odzwierciedla bieżące problemy państw członkowskich. Wspomniał również o szybko zmieniającym się otoczeniu międzynarodowym i konieczności szybkiego reagowania na te zjawiska.

Andrew Duff (ALDE, Wielka Brytania) powiedział, że współpraca między państwami członkowskimi w obszarze polityki zagranicznej zaczyna działać we właściwy sposób. Ten proces wymaga wsparcia, jeśli WPZiB ma się w dalszym ciągu rozwijać. Podkreślił, że WPZiB powinna skoncentrować się na Rosji, „bo możemy przegapić tę szansę, jaką dał upadek ZSRR”. Rosjanie powinni stać się prawdziwymi partnerami dla UE. Trzeba ich skierować na drogę integracji europejskiej. W jego opinii rozwój turystyki sprzyja budowaniu dobrych relacji z Rosją.

Franziska Katarina Brantner (Zieloni, Niemcy) przyznała, że w jej opinii UE zbyt późno reaguje na transformacje w Afryce Północnej. Zgodziła się, że kryzys finansowy odbije się z pewnością na ESDZ. Z tego względu trzeba wykorzystać efekt synergii i wyznaczyć jasne priorytety, by lepiej wydatkować środki na tę politykę. Trzeba zadbać o prewencję i lepiej skoordynować politykę zagraniczną państw członkowskich UE. Ponadto, ważne jest wzmocnienie struktur ds. zapobiegania konfliktom.

Richard Tannock (ECR, Wielka Brytania) powiedział, że polityka zagraniczna i bezpieczeństwa leży w gestii Rady i państw członkowskich. Wielka Brytania jest stałym członkiem ONZ. W jego opinii ważny jest Róg Afryki i sytuacja państw upadłych - tj. Somalia oraz słabych - tj. Sudan.

Nikolaos Salavrakos (EFD, Grecja) wspomniał o Partnerstwie Wschodnim i Południowym. Zaznaczył, że na Zachodzie koncentrujemy się na tematach gospodarczych i nie pamiętamy o tym, że Grecja przechodzi przez trudną fazę gospodarczą. Podkreślił, że trzeba pamiętać o znaczeniu geopolitycznym Grecji. Dodał, że w perspektywie średniookresowej w polityce zagranicznej UE powinna być uwzględniona kwestia gazu ziemnego.

Willy Meyer (Zjednoczona Lewica, Hiszpania) zaznaczył, że najważniejsza jest demilitaryzacja polityki zagranicznej, co pozwoli na osiągnięcie bezpieczeństwa i likwidację głodu, broni masowego rażenia i bezrobocia. Zwiększenie budżetów militarnych i rozszerzenie kompetencji NATO - znajduje się poza mandatem Rady Bezpieczeństwa. Ostrzegł, że nie tędy droga. Konieczna jest zmiana funkcjonowania ONZ, by zapewnić pokój na świecie.

Nicole Sinclaire (Niezrzeszeni, Wielka Brytania) zwróciła uwagę na zmianę dynamiki na świecie, w związku z arabską wiosną, sytuacją w Syrii, śmiercią Kadafiego, działaniami Putina, itp. W jej opinii Wysoka Przedstawiciel to przeszkoda w polityce zagranicznej a nie pomoc.

Michael Gahler (EPP, Niemcy) podkreślił, że WP Ashton nie przyjęła zaleceń posłów Danjeana, Gualtieriego, Liska i innych. Zwrócił też uwagę na sytuację byłej premier Tymoszenko i kwestię selektywnej sprawiedliwości na Ukrainie. Europie zależy, by Ukraina była państwem prawa i demokracji. Zaznaczył, że nie będzie wolnych wyborów na Ukrainie, ponieważ przywódcy opozycji są więzieni w tym kraju.

Ana Gomes (S&D, Portugalia) podkreśliła, że najważniejsza w polityce zagranicznej jest spójność i konsekwencja. Etiopia jest głównym biorcą pomocy unijnej i drugim, co do liczebności, narodem w Afryce. Podkreśliła, że mimo tego w zaistniałym w tym państwie chaosie rozwinął się reżim. Poinformowała o nieudolnych działaniach lub ich braku związanych z porwaniami w tym kraju. Ostatnio zwolniono dwóch dziennikarzy, ale UE na to nie należała. Nie należała również na zwolnienie wielu więźniów politycznych. Wypowiedź ta została skorygowana przez posła **Louisa Michela** (ALDE, Belgia), który powiedział, że UE i WP Ashton uczestniczyła

aktywnie w negocjacjach z porywaczami szwedzkich dziennikarzy, ale nie nagłaśniała tego, by zapewnić sukces tych negocjacji.

Annemie Neyts - Uyttebroeck (ALDE, Belgia) podkreśliła konieczność wypracowania skutecznej polityki WPBiO UE. Zwróciła uwagę na fakt, że w kampanii prezydenckiej w USA ani razu nie wspomniano o Unii Europejskiej, „mimo że USA są naszym partnerem strategicznym”.

Paweł Kowal (ECR, Polska) powiedział, że jesień na Wschodzie pod hasłem „demokracja” będzie trudna – odbędą się wybory w Gruzji i na Ukrainie. Bardzo potrzebne jest wsparcie polityczne, wsparcie dla organizacji pozarządowych i dla społecznych misji obserwacyjnych. Jeżeli chcemy jeszcze raz podjąć tę wielką historyczną grę ze Wschodem i powiedzieć: „tak, macie szansę wejść do Unii Europejskiej”, musimy dziś wyśrubować kryteria, według których będą ocenione wybory. Dlatego pierwsze hasło to demokracja. Druga rzecz, która jest bardzo trudna i w której potrzebne jest osobiste zaangażowanie WP Ashton, to wolność, szczególnie w kontekście wolności religijnej. Przyznał, że bardzo go niepokoi to, co dzieje się w Syrii. UE nie może dopuścić do tego, żeby wydarzenia w Syrii były elementem ostatecznego rozwiązania kwestii chrześcijan na Wschodzie, którzy tam zawsze byli i tam jest ich miejsce. Trzecia sprawa, o której poseł Kowal wspomniał, to energia, ale na omówienie jej zabrakło czasu.

Podsumowując dyskusję poseł **Elmar Brok** powiedział, że konieczne jest znalezienie miejsca dla Europy w nowej strukturze globalnej. Nie możemy tylko reagować na przebieg sytuacji. Musimy być proaktywni. Państwa członkowskie wstrzemięźliwie podchodzą do wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. Podkreślił, że nie chodzi jedynie o konsulaty. Partnerstwo transatlantyckie powinno być przeniesione na Amerykę Południową. Sprawiedliwość społeczna i wolność są istotne. W jego opinii „nie będzie wspólnej strategii Unii Europejskiej, jeśli będzie 27 ministrów spraw zagranicznych, którzy będą odwiedzać te same miejsca w świetle kamer”.

2. Rezolucja PE nt. wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

Po zakończonej debacie Parlament Europejski przyjął rezolucję w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa. W przyjętej rezolucji Parlament Europejski domaga się, by polityka zagraniczna UE była ukierunkowana na jasne cele i promowała demokratyczne wartości.

W opinii PE Unia Europejska powinna zapewnić spójność swoich działań na arenie międzynarodowej, a ograniczone zasoby skoncentrować na priorytetach strategicznych. Politykę zagraniczną UE powinien cechować pragmatyzm i realizm, uważają posłowie w przyjętym corocznym sprawozdaniu na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa.

Choć Traktat z Lizbony zapewnił polityce zagranicznej UE nowy impuls, udostępniając Unii narzędzia umożliwiające jej odgrywanie na arenie międzynarodowej bardziej znaczącej roli, to jednak skuteczność tych działań hamuje zastój gospodarczy i kryzys zadłużenia, które poważnie nadwątlili wiarygodność Unii Europejskiej w świecie.

Nowy impuls w europejskich działaniach zewnętrznych wymaga od UE, by działała w sposób bardziej strategiczny oraz by dostosowała swoje zasoby kadrowe, finansowe oraz zaplecze dyplomatyczne do najważniejszych priorytetów w obszarze spraw zagranicznych.

Parlament uważa, że tylko podejście łączące środki dyplomatyczne, gospodarcze, rozwojowe i – w ostatecznych przypadkach oraz w pełnej zgodności z przepisami określonymi w Karcie Narodów Zjednoczonych – wojskowe, są odpowiednie do zaradzenia światowym zagrożeniom i wyzwaniom.

Unia Europejska powinna zapewnić spójność swoich działań na arenie międzynarodowej i określić dalekowzrocne, strategiczne ramy dla swoich działań dyplomatycznych oparte na pragmatycznych i możliwych do realizacji celach. W tym celu ważne jest skoncentrowanie ograniczonych zasobów Unii na priorytetach strategicznych, począwszy od wyzwań na obszarach bliżej położonych, zwłaszcza w państwach objętych rozszerzeniem i państwach sąsiadujących, a następnie na obszarach bardziej odległych, z uwzględnieniem roli i wpływu organizacji regionalnych.

Działania zewnętrzne UE muszą być inspirowane promocją i ochroną wartości UE, takich jak poszanowanie praw człowieka, wolności, demokracji oraz praworządności, a także opierać się na dążeniach do zapewnienia pokoju, bezpieczeństwa i dobrobytu oraz na zasadach leżących u podstaw samej Unii. Dlatego prawa człowieka i demokracja powinny być zawsze brane pod uwagę przy opracowywaniu unijnych strategii politycznych oraz przy wspieraniu transformacji w państwach rządzonych przez reżimy autorytarne.

- **Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Rady dla Parlamentu Europejskiego na temat wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa:**

<http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//TEXT+TA+P7-TA-2012-0334+0+DOC+XML+V0//PL&language=PL>

**Opracowała:
dr Magdalena Skulimowska¹**

¹ Na podstawie informacji PE i debat w PE.